ORIENTAREA (UE) 2021/834 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 26 martie 2021

privind informațiile statistice care trebuie raportate cu privire la emisiunile de valori mobiliare (BCE/2021/15)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2),

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolele 5.1, 12.1 și 14.3,

întrucât:

(1) Statisticile privind emisiunile de valori mobiliare completează statisticile monetare, favorizează analizele monetare și financiare ale statelor membre a căror monedă este euro (denumite în continuare „zona euro") și sunt utilizate pentru a evalua rolul monedei euro pe piețele financiare internaționale. În consecință, statisticile privind emisiunile de valori mobiliare ale rezidenților zonei euro colectate de BCN ar trebui raportate BCE.

(2) Statisticile privind emisiunile de valori mobiliare acoperă emisiunile de către entități, inclusiv entitățile cu capital străin, rezidente în zona euro. Emisiunile de către entități situate înafara zonei euro, dar care sunt deținute de rezidenți ai zonei euro, ar trebui tratate ca emisiuni de către nerezidenți ai zonei euro conform metodologiei prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(3) Definițiile din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului ([2]) sunt, de asemenea, relevante în scopul raportării în temeiul prezentei orientări și, prin urmare, ar trebui să se aplice.

(4) Pentru ca BCE să își îndeplinească atribuțiile, este oportun să se prevadă ca BCN să raporteze informațiile statistice solicitate până la o dată stabilită.

(5) Pentru a asigura acuratețea și calitatea informațiilor statistice colectate de BCE, este necesar să se prevadă monitorizarea, verificarea și, după caz, revizuirea informațiilor statistice raportate de BCN.

(6) Articolul 5 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, coroborat cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, implică faptul că statele membre din afara zonei euro care intenționează să adopte moneda euro ar trebui să elaboreze și să pună în aplicare măsuri pentru colectarea informațiilor statistice necesare pentru îndeplinirea cerințelor de raportare statistică ale BCE în contextul pregătirii pentru adoptarea monedei euro. Prin urmare, aplicarea prezentei orientări poate fi extinsă pentru a include BCN ale statelor membre din afara zonei euro pentru o perioadă de referință definită. În plus, pentru a permite BCE să obțină o imagine de ansamblu cuprinzătoare a informațiilor statistice colectate și să efectueze analize relevante, BCN ale statelor membre din afara zonei euro care adoptă moneda euro ar trebui să aibă obligația de a furniza BCE informații statistice care acoperă o perioadă stabilită anterioară adoptării monedei euro de către acestea.

(7) Trebuie stabilite norme comune pentru publicarea de către BCN a informațiilor statistice privind emisiunile de valori mobiliare pentru a asigura o publicare ordonată a agregatelor-cheie aferente.

(8) Este oportun să se prevadă pentru toate BCN o metodă comună de transmitere a informațiilor statistice raportate BCE. Prin urmare, SEBC ar trebui să convină asupra unui format armonizat de transmitere electronică.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (JO L 318, 27.11.1998, p. 8).

(9) Este necesar să se instituie o procedură pentru realizarea eficientă a modificărilor tehnice ale anexei la prezenta orientare, cu condiția ca astfel de modificări să nu schimbe cadrul conceptual de bază și să nu afecteze sarcina de raportare. Prin urmare, BCN ar trebui să propună astfel de modificări tehnice prin intermediul Comitetului de statistică, iar în aplicarea acestei proceduri ar trebui să se țină seama de opinia Comitetului de statistică al SEBC.

(10) Din motive de securitate juridică, BCN ar trebui să se conformeze dispozițiilor prezentei orientări de la aceeași dată ca cea menționată la articolul 2 din Orientarea (UE) 2021/835 a Băncii Centrale Europene (BCE/2021/16) ([3]),

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezenta orientare stabilește cerințele de raportare pentru băncile centrale naționale („BCN") în ceea ce privește emisiunile de valori mobiliare ale rezidenților statelor membre a căror monedă este euro. În special, prezenta orientare precizează informațiile statistice care trebuie raportate BCE, frecvența raportării și standardele care trebuie aplicate raportării respective.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei orientări, se aplică definițiile prevăzute la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98.

Articolul 3

Informațiile statistice de raportat cu privire la emisiunile de valori mobiliare

(1) BCN raportează BCE informații statistice cu privire la toate emisiunile de valori mobiliare, în orice monedă, efectuate de rezidenți ai statelor membre a căror monedă este euro, în conformitate cu anexa.

(2) BCN oferă explicații atunci când raportează BCE informațiile statistice în temeiul prezentului articol, astfel cum este prevăzut în anexă la secțiunea 3.

Articolul 4

Frecvența raportării

(1) BCN raportează BCE informațiile statistice prevăzute la articolul 3 pe bază lunară, în cel mult cinci săptămâni de la finalul lunii la care se referă informațiile statistice.

(2) BCE comunică BCN datele exacte de raportare sub forma unui calendar de raportare.

Articolul 5

Cerințe de raportare de date retrospective în cazul adoptării monedei euro

Atunci când un stat membru a cărui monedă nu este euro adoptă moneda euro ulterior intrării în vigoare a prezentei orientări, BCN a statului membru respectiv raportează BCE informațiile statistice prevăzute în anexă privind cinci ani, inclusiv cel mai recent an de referință, cu maxima diligență posibilă.

([3]) Orientarea (UE) 2021/835 a Băncii Centrale Europene din 26 martie 2021 de abrogare a Orientării BCE/2014/15 privind statisticile monetare și financiare (BCE/2021/16) (a se vedea pagina 335 din prezentul Jurnal Oficial).

Articolul 6

Verificare

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 2533/98, BCN monitorizează și verifică calitatea și fiabilitatea informațiilor statistice raportate BCE în conformitate cu prezenta orientare.

Articolul 7

Revizuiri

BCN pot revizui informațiile statistice raportate în temeiul articolului 3 pe parcursul raportării regulate prevăzute la articolul 4 alineatul (1).

Articolul 8

Standarde de transmitere

(1) BCN transmit electronic informațiile statistice care trebuie raportate în temeiul prezentei orientări, utilizând mijloacele stabilite de BCE. Formatul mesajului statistic elaborat pentru acest schimb electronic de informații statistice este formatul convenit de către SEBC.

(2) În cazul în care alineatul (1) nu se aplică, BCN pot utiliza alte mijloace de transmitere a informațiilor statistice cu acordul prealabil al BCE.

Articolul 9

Publicare

Atunci când BCN publică contribuțiile naționale la agregatele lunare ale zonei euro, acestea sunt aceleași ca cele raportate BCE în temeiul prezentei orientări. În cazul în care BCN reproduc agregatele zonei euro publicate de BCE, reproducerea trebuie să fie fidelă.

Articolul 10

Procedura simplificată de modificare

Ținând seama de avizele Comitetului de statistică, Comitetul executiv al BCE aduce anexei la prezenta orientare orice modificări tehnice necesare, cu condiția ca acestea să nu schimbe cadrul conceptual de bază și să nu afecteze sarcina de raportare a agenților raportori din statele membre. Comitetul executiv informează fără întârzieri nejustificate Consiliul guvernatorilor cu privire la orice astfel de modificare.

Articolul 11

Producerea de efecte

(1) Prezenta orientare produce efecte de la data notificării sale către BCN ale statelor membre a căror monedă este euro.

(2) BCN ale statelor membre a căror monedă este euro și BCE respectă prezenta orientare de la 1 februarie 2022.

Articolul 12

Destinatari

Prezenta orientare se adresează tuturor băncilor centrale din Eurosistem.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 26 martie 2021.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE
Președintele BCE
Christine LAGARDE

ANEXĂ

SISTEMUL DE RAPORTARE

Secțiunea 1: Introducere

Statisticile privind emisiunile de valori mobiliare pentru zona euro furnizează două agregate principale:

— toate emisiunile efectuate de către rezidenții din zona euro în orice monedă, și

— toate emisiunile efectuate la nivel mondial în euro, atât la nivel național, cât și internațional.

Trebuie făcută o distincție principală în funcție de rezidența emitentului, având în vedere că BCN din Eurosistem acoperă în mod colectiv toate emisiunile efectuate de rezidenții zonei euro ([1]). Banca Reglementelor Internaționale (BRI) raportează emisiunile efectuate de „restul lumii" (RL), care se referă la toți nerezidenții zonei euro (inclusiv organizații internaționale nerezidente în zona euro).

Tabelul de mai jos rezumă cerințele de raportare.

	Emisiuni de valori mobiliare		
	De către rezidenți ai zonei euro (fiecare BCN raportează cu privire la proprii rezidenți naționali)	**De către rezidenți ai RL** *(BRI)*	
		State membre din afara zonei euro	Alte țări
În euro/monedă națională	**Bloc A**	**Bloc B**	
În alte valute (*)	**Bloc C**	**Bloc D nu este necesar**	

(*) „Alte monede" se referă la toate celelalte monede, inclusiv monedele naționale ale statelor membre din afara zonei euro.

Secțiunea 2: Cerințe de raportare

Tabelul 1. Formularul de raportare pentru Blocul A pentru BCN

	EMITENȚI REZIDENȚI NAȚIONALI// EURO/MONEDE NAȚIONALE			
	Solduri	**Emisiuni brute**	**Răscumpărări**	**Emisiuni nete** (**)
	A1	**A2**	**A3**	**A4**
1. **TITLURI DE NATURA DATORIEI PE TERMEN SCURT** (*)				
Total	S1	S68	S135	S202
Bancă centrală	S2	S69	S136	S203
IFM, altele decât băncile centrale	S3	S70	S137	S204

([1]) În cazul în care agenții raportori se confruntă cu un aspect de ordin metodologic care nu este prevăzut în mod expres în prezenta orientare, aceștia ar trebui să aplice Sistemul european de conturi naționale și regionale revizuit („SEC 2010") prevăzut în anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

AIF	S4	S71	S138	S205
Din care SVI	S5	S72	S139	S206
Auxiliari financiari	S6	S73	S140	S207
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S7	S74	S141	S208
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S8	S75	S142	S209
Societăți nefinanciare	S9	S76	S143	S210
Administrația centrală	S10	S77	S144	S211
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S11	S78	S145	S212
Administrații de securitate socială	S12	S79	S146	S213
2. **TITLURI DE NATURA DATORIEI PE TERMEN LUNG** (*)				
Total	S13	S80	S147	S214
Bancă centrală	S14	S81	S148	S215
IFM, altele decât băncile centrale	S15	S82	S149	S216
AIF	S16	S83	S150	S217
Din care SVI	S17	S84	S151	S218
Auxiliari financiari	S18	S85	S152	S219
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S19	S86	S153	S220
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S20	S87	S154	S221
Societăți nefinanciare	S21	S88	S155	S222
Administrația centrală	S22	S89	S156	S223
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S23	S90	S157	S224
Administrații de securitate socială	S24	S91	S158	S225
2.1 **din care emisiuni cu rată fixă:**				
Total	S25	S92	S159	S226
Bancă centrală	S26	S93	S160	S227
IFM, altele decât băncile centrale	S27	S94	S161	S228
AIF	S28	S95	S162	S229
Din care SVI	S29	S96	S163	S230
Auxiliari financiari	S30	S97	S164	S231
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S31	S98	S165	S232
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S32	S99	S166	S233
Societăți nefinanciare	S33	S100	S167	S234

Administrația centrală	S34	S101	S168	S235
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S35	S102	S169	S236
Administrații de securitate socială	S36	S103	S170	S237
2.2 **din care emisiuni cu rată variabilă:**				
Total	S37	S104	S171	S238
Bancă centrală	S38	S105	S172	S239
IFM, altele decât băncile centrale	S39	S106	S173	S240
AIF	S40	S107	S174	S241
Din care SVI	S41	S108	S175	S242
Auxiliari financiari	S42	S109	S176	S243
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S43	S110	S177	S244
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S44	S111	S178	S245
Societăți nefinanciare	S45	S112	S179	S246
Administrația centrală	S46	S113	S180	S247
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S47	S114	S181	S248
Administrații de securitate socială	S48	S115	S182	S249
2.3 **din care obligațiuni cu cupon zero:**				
Total	S49	S116	S183	S250
Bancă centrală	S50	S117	S184	S251
IFM, altele decât băncile centrale	S51	S118	S185	S252
AIF	S52	S119	S186	S253
Din care SVI	S53	S120	S187	S254
Auxiliari financiari	S54	S121	S188	S255
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S55	S122	S189	S256
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S56	S123	S190	S257
Societăți nefinanciare	S57	S124	S191	S258
Administrația centrală	S58	S125	S192	S259
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S59	S126	S193	S260
Administrații de securitate socială	S60	S127	S194	S261

3. **ACȚIUNI COTATE** (†)				
Total	S61	S128	S195	S262
Bancă centrală	S62	S129	S196	S263
IFM, altele decât băncile centrale	S63	S130	S197	S264
AIF	S64	S131	S198	S265
Auxiliari financiari	S65	S132	S199	S266
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S66	S133	S200	S267
Societăți nefinanciare	S67	S134	S201	S268

(*) Titlurile de natura datoriei, altele decât acțiunile, se referă la „valori mobiliare, altele decât acțiunile, cu excluderea instrumentelor financiare derivate”.
(**) Emisiunile nete sunt solicitate numai în cazul în care BCN nu pot să transmită emisiunile nete sau răscumpărările.
(†) Acțiunile cotate se referă la „acțiuni cotate, cu excluderea acțiunilor/unităților fondurilor de investiții și ale fondurilor de piață monetară”.

Tabelul 2. Formularul de raportare pentru Blocul C pentru BCN

	EMITENȚI REZIDENȚI NAȚIONALI//ALTE MONEDE			
	Solduri	**Emisiuni brute**	**Răscumpărări**	**Emisiuni nete**
	C1	**C2**	**C3**	**C4**
4. **TITLURI DE NATURA DATORIEI PE TERMEN SCURT**				
Total	S269	S335	S401	S467
Bancă centrală	S270	S336	S402	S468
IFM, altele decât băncile centrale	S271	S337	S403	S469
AIF	S272	S338	S404	S470
Din care SVI	S273	S339	S405	S471
Auxiliari financiari	S274	S340	S406	S472
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S275	S341	S407	S473
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S276	S342	S408	S474
Societăți nefinanciare	S277	S343	S409	S475
Administrația centrală	S278	S344	S410	S476
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S279	S345	S411	S477
Administrații de securitate socială	S280	S346	S412	S478
5. **TITLURI DE NATURA DATORIEI PE TERMEN LUNG**				
Total	S281	S347	S413	S479
Bancă centrală	S282	S348	S414	S480
IFM, altele decât băncile centrale	S283	S349	S415	S481

AIF	S284	S350	S416	S482
Din care SVI	S285	S351	S417	S483
Auxiliari financiari	S286	S352	S418	S484
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S287	S353	S419	S485
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S288	S354	S420	S486
Societăți nefinanciare	S289	S355	S421	S487
Administrația centrală	S290	S356	S422	S488
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S291	S357	S423	S489
Administrații de securitate socială	S292	S358	S424	S490
5.1 **din care emisiuni cu rată fixă:**				
Total	S293	S359	S425	S491
Bancă centrală	S294	S360	S426	S492
IFM, altele decât băncile centrale	S295	S361	S427	S493
AIF	S296	S362	S428	S494
Din care SVI	S297	S363	S429	S495
Auxiliari financiari	S298	S364	S430	S496
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S299	S365	S431	S497
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S300	S366	S432	S498
Societăți nefinanciare	S301	S367	S433	S499
Administrația centrală	S302	S368	S434	S500
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S303	S369	S435	S501
Administrații de securitate socială	S304	S370	S436	S502
5.2 **din care emisiuni cu rată variabilă:**				
Total	S305	S371	S437	S503
Bancă centrală	S306	S372	S438	S504
IFM, altele decât băncile centrale	S307	S373	S439	S505
AIF	S308	S374	S440	S506
Din care SVI	S309	S375	S441	S507
Auxiliari financiari	S310	S376	S442	S508
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S311	S377	S443	S509
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S312	S378	S444	S510
Societăți nefinanciare	S313	S379	S445	S511
Administrația centrală	S314	S380	S446	S512

Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S315	S381	S447	S513
Administrații de securitate socială	S316	S382	S448	S514
5.3 **din care obligațiuni cu cupon zero:**				
Total	S317	S383	S449	S515
Bancă centrală	S318	S384	S450	S516
IFM, altele decât băncile centrale	S319	S385	S451	S517
AIF	S320	S386	S452	S518
Din care SVI	S321	S387	S453	S519
Auxiliari financiari	S322	S388	S454	S520
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S323	S389	S455	S521
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S324	S390	S456	S522
Societăți nefinanciare	S325	S391	S457	S523
Administrația centrală	S326	S392	S458	S524
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S327	S393	S459	S525
Administrații de securitate socială	S328	S394	S460	S526
6. **ACȚIUNI COTATE**				
Total	S329	S395	S461	S527
IFM, altele decât băncile centrale	S330	S396	S462	S528
AIF	S331	S397	S463	S529
Auxiliari financiari	S332	S398	S464	S530
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S333	S399	S465	S531
Societăți nefinanciare	S334	S400	S466	S532

Tabelul 3. Formularul de raportare a posturilor pro memoria pentru Blocul A pentru BCN

	EMITENȚI REZIDENȚI NAȚIONALI// EURO/MONEDE NAȚIONALE			
	Solduri	**Emisiuni brute**	**Răscumpărări**	**Emisiuni nete**
	A1	**A2**	**A3**	**A4**
6. **ACȚIUNI COTATE**				
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S533	S544	S555	S566

7. **ACȚIUNI NECOTATE**				
Total	S534	S545	S556	S567
IFM, altele decât băncile centrale	S535	S546	S557	S568
AIF	S536	S547	S558	S569
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S537	S548	S559	S570
Societăți nefinanciare	S538	S549	S560	S571
8. **ALTE PARTICIPAȚII**				
Total	S539	S550	S561	S572
IFM, altele decât băncile centrale	S540	S551	S562	S573
AIF	S541	S552	S563	S574
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S542	S553	S564	S575
Societăți nefinanciare	S543	S554	S565	S576

1. **Rezidența emitentului**

Emisiunile efectuate de filialele aflate în proprietatea unor nerezidenți ai țării raportoare care operează pe teritoriul economic al țării raportoare trebuie clasificate ca emisiuni ale unităților rezidente în țara raportoare.

Emisiunile efectuate de sediile principale situate pe teritoriul economic al țării raportoare care operează la nivel internațional trebuie, de asemenea, considerate emisiuni efectuate de către unități rezidente. Emisiunile efectuate de sediile principale sau filialele situate în afara teritoriului economic al țării raportoare, dar aflate în proprietatea rezidenților țării raportoare, trebuie considerate emisiuni efectuate de către nerezidenți. De exemplu, emisiunile efectuate de Volkswagen Brazilia sunt considerate ca efectuate de unitățile rezidente în Brazilia și nu pe teritoriul țării raportoare. În lipsa unei prezențe fizice a întreprinderii, rezidența acesteia este determinată în funcție de teritoriul economic a cărui legislație reglementează constituirea sau înregistrarea întreprinderii respective ([2]).

Pentru a evita dubla contabilizare sau lacunele, raportarea emisiunilor efectuate de entități cu scop special (ESS) trebuie abordată în mod bilateral, implicând agenții raportori în cauză. BCN, și nu BRI, trebuie să raporteze emisiunile efectuate de către ESS care îndeplinesc criteriile privind rezidența din Sistemul european de conturi naționale și regionale revizuit („SEC 2010") prevăzute în anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) și sunt clasificate drept rezidente în zona euro.

2. **Defalcarea sectorială a emitenților**

Emisiunile trebuie clasificate în funcție de sectorul care își asumă responsabilitatea aferentă valorile mobiliare emise. Clasificarea sectorială cuprinde următoarele douăsprezece tipuri de emitenți:

— Bancă centrală,

— alte IFM ([4]),

— AIF ([5]),

— din care societăți vehicul investițional angajate în securitizare,

— auxiliari financiari,

([2]) A se vedea punctul 2.07 din SEC 2010.
([3]) Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).
([4]) Nu se colectează date pentru sectorul fondurilor de piață monetară.
([5]) Nu se colectează date pentru sectorul fondurilor de investiții.

— instituții financiare captive și alte entități creditoare,

— societăți de asigurare și fonduri de pensii ([6]),

— societăți nefinanciare,

— administrație centrală,

— administrațiile statelor federale și administrațiile locale,

— administrații de securitate socială,

— instituții internaționale.

Valorile mobiliare emise prin ESS, atunci când responsabilitatea finală aferentă emisiunii este asumată de către organizația mamă și nu de către ESS, trebuie atribuite organizației mamă și nu ESS. De exemplu, emisiunile efectuate de o ESS a "Ajax Electronics", o societate nefinanciară cu sediul într-o țară din zona euro denumită „țara A", ar trebui să fie alocate sectorului societăți nefinanciare și raportate de către țara A. Cu toate acestea, ESS și societatea sa mamă trebuie să fie rezidente în aceeași țară. Prin urmare, dacă societatea-mamă nu este un rezident al țării raportoare, ESS trebuie tratată ca un rezident fictiv al țării raportoare, iar sectorul emitent trebuie să corespundă activității economice a ESS. De exemplu, dacă „ACME Motors" ar fi o societate nefinanciară rezidentă în Japonia, având ca obiect de activitatea producția de automobile, iar „ACME Motor Finance" ar fi o filială rezidentă într-o țară din zona euro denumită „țara B", emisiunile ACME Motor Finance ar trebui să fie atribuite sectorului instituții financiare captive și alte entități creditoare din țara B, întrucât societatea-mamă ACME Motors nu este rezidentă în aceeași țară. Singura excepție în acest caz o constituie ESS deținute de administrația publică, caz în care valoarea mobiliară este înregistrată ca fiind emisă de administrația publică din țara societății-mamă ([7]).

O societate publică ce este privatizată prin emisiunea de acțiuni cotate trebuie alocată sectorului societăți nefinanciare. În mod asemănător, o instituție de credit (IC) publică ce este privatizată trebuie alocată sectorului IFM, altele decât băncile centrale. Emisiunile efectuate de gospodăriile populației sau instituțiile fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației trebuie clasificate ca emisiuni ale societăților nefinanciare.

3. **Scadența emisiunilor**

Titlurile de natura datoriei pe termen scurt cuprind valorile mobiliare a căror scadență inițială este de un an sau mai puțin, chiar dacă sunt emise în cadrul unor facilități pe termen mai lung.

Titlurile de natura datoriei pe termen lung cuprind valorile mobiliare a căror scadență inițială este mai mare de un an. Emisiunile cu scadențe opționale, din care cea mai târzie este mai mare de un an, precum și emisiunile cu scadențe nedeterminate, sunt clasificate ca fiind pe termen lung.

Nu este necesară folosirea unei categorii de scadență de doi ani, precum în cazul statisticilor privind bilanțul IFM.

4. **Clasificarea titlurilor de natura datoriei pe termen lung în funcție de rata dobânzii**

Titlurile de natura datoriei pe termen lung se împart în:

Titluri de natura datoriei cu rată fixă a dobânzii, respectiv titluri de natura datoriei care sunt emise și răscumpărate la valoarea nominală și titluri de natura datoriei emise cu un discont sau cu o primă față de valoarea lor nominală.

Titluri de natura datoriei cu rată variabilă a dobânzii, respectiv titluri de natura datoriei în cazul cărora rata cuponului și/sau principalul suport sunt legate de un indice general al prețurilor pentru bunuri și servicii (precum indicele prețurilor de consum), de o rată a dobânzii sau de prețul unui activ, ceea ce determină ca plata cuponului la valoarea nominală să fie variabilă pe durata vieții titlului. În scopul elaborării statisticilor privind emisiunile de titluri, titlurile de natura datoriei cu rată mixtă a dobânzii sunt clasificate drept titluri de natura datoriei cu rată variabilă a dobânzii ([8]).

Obligațiunile cu cupon zero emise cu discont, respectiv instrumentele pentru care nu se plătesc dobânzi și care sunt emise cu un discont semnificativ față de valoarea nominală. Mare parte din discont reprezintă echivalentul dobânzii acumulate pe parcursul vieții obligațiunii.

([6]) În practică, fondurile de pensii nu emit titluri de natura datoriei.
([7]) A se vedea punctele 2.17-2.20 din SEC 2010.
([8]) A se vedea punctul 5.102 din SEC 2010.

5. **Clasificarea emisiunilor**

Emisiunile sunt analizate în funcție de două mari categorii: (a) titluri de natura datoriei ([9]), și (b)acțiuni cotate ([10]). Titlurile de valoare emise prin plasamente private sunt incluse, în măsura în care este posibil. Titlurile de pe piața monetară sunt incluse, fără a se face nicio diferențiere, în titlurile de natura datoriei. Acțiunile necotate ([11]) și alte participații ([12]) pot fi raportate în mod voluntar ca două posturi pro memoria separate. Acțiunile/unitățile emise de fondurile de piață monetară și de alte fonduri de investiții sunt excluse.

Următoarea listă reprezintă o enumerare neexhaustivă a instrumentelor acoperite de statisticile privind emisiunea de valori mobiliare:

(a) Titluri de natura datoriei

(i) Titluri de natura datoriei pe termen scurt

Se includ cel puțin următoarele instrumente:

— Bonuri de tezaur și alte efecte pe termen scurt emise de administrația publică.

— Efecte negociabile pe termen scurt emise de societăți financiare și nefinanciare. Se folosesc o varietate de termeni pentru a desemna astfel de efecte, inclusiv efecte de comerț, bonuri comerciale, bilete la ordin, bonuri de comerț, bonuri de schimb și certificate de depozit.

— Titluri de valoare pe termen scurt emise în cadrul facilităților de emisiune de bilete la ordin subscrise pe termen lung.

— Acceptări bancare.

(ii) Titluri de natura datoriei pe termen lung

Această categorie include cel puțin următoarele instrumente, care sunt enumerate cu titlu exemplificativ:

— Obligațiuni la purtător.

— Obligațiuni subordonate.

— Obligațiuni cu scadențe opționale, cea mai târzie fiind de peste un an.

— Obligațiuni emise pe o perioadă nedeterminată sau perpetue.

— Titluri cu rată variabilă.

— Obligațiuni convertibile.

— Obligațiuni garantate.

— Valori mobiliare indexate în cazul cărora valoarea principalului este legată de un indice de preț, de prețul unei mărfi sau de un indice al cursului de schimb.

— Obligațiuni cu discont mare, care sunt caracterizate prin plăți mici ale cupoanelor și care sunt emise la un discont față de valoarea la vedere.

— Obligațiuni cu cupon zero.

— Euroobligațiuni.

— Obligațiuni globale.

— Obligațiuni emise în mod privat.

— Valori mobiliare rezultate în urma conversiei creditelor.

— Credite devenite negociabile *de facto*.

— Obligațiuni negarantate și credite convertibile în acțiuni, indiferent dacă sunt acțiuni ale societății emitente sau acțiuni ale altei societăți, atât timp cât nu au fost convertite. Opțiunea de conversie, considerată a fi un instrument financiar derivat, este exclusă atunci când poate fi separată de obligațiunea suport.

— Acțiuni sau participații care asigură un venit fix, dar nu conferă dreptul de a participa la distribuirea valorii reziduale a societății în caz de dizolvare, inclusiv acțiuni preferențiale neparticipative.

— Active financiare emise în cadrul securitizării creditelor, ipotecilor, creanțelor aferente cardurilor de credit, conturilor de primit și altor active.

([9]) Categoria F.3 din SEC 2010.
([10]) Categoria F.511 din SEC 2010.
([11]) Categoria F.512 din SEC 2010.
([12]) Categoria F.519 din SEC 2010.

Se exclud următoarele instrumente:

— tranzacțiile cu valori mobiliare ca parte a contractelor de report;

— emisiunile de valori mobiliare nenegociabile;

— creditele nenegociabile.

(b) Acțiuni cotate

Acțiunile cotate includ următoarele:

— Acțiuni de capital emise de societățile cu răspundere limitată.

— Acțiuni răscumpărate ale societăților cu răspundere limitată.

— Acțiuni de dividend emise de societățile cu răspundere limitată.

— Acțiuni sau participații preferențiale sau privilegiate care conferă dreptul de participare la distribuirea valorii reziduale în momentul dizolvării societății. Acestea pot fi cotate sau necotate la o bursă recunoscută.

— Plasamente private, atunci când este posibil.

Dacă o societate este privatizată, iar administrația publică păstrează o parte din acțiunile societății privatizate, dar restul acțiunilor este cotat pe o piață reglementată, întreaga valoare a capitalului societății este înregistrată la soldurile acțiunilor cotate, deoarece, în mod potențial, toate acțiunile ar putea fi tranzacționate în orice moment la valoarea de piață. Se aplică același principiu dacă o parte a acțiunilor este vândută unor mari investitori și doar partea rămasă, respectiv cea liber tranzacționabilă (free float), este tranzacționată la bursa de valori.

Acțiunile cotate exclud:

— acțiunile oferite spre vânzare, dar care nu sunt cumpărate în momentul emiterii;

— obligațiunile negarantate și creditele convertibile în acțiuni, care se includ după ce sunt convertite în acțiuni;

— participațiile asociaților cu răspundere nelimitată în societăți în comandită;

— participațiile administrației publice la capitalul organizațiilor internaționale constituite juridic în societăți pe acțiuni;

— emisiunile de acțiuni gratuite, numai la data emisiunii, și emisiunile de acțiuni divizate; totuși, acțiunile gratuite și acțiunile divizate sunt incluse în mod nediferențiat în stocul total de acțiuni cotate.

6. **Moneda emisiunii**

Obligațiunile în două monede trebuie clasificate în funcție de moneda în care este exprimată obligațiunea. Obligațiunile în două monede sunt definite ca obligațiunile care sunt programate pentru a fi răscumpărate, sau în cazul cărora cuponul este plătit, într-o monedă diferită de cea în care este exprimată valoarea nominală a obligațiunii. Dacă o obligațiune globală este emisă în mai multe monede, fiecare parte trebuie raportată ca o emisiune separată, în funcție de moneda emisiunii. Atunci când emisiunile sunt exprimate în două monede, de exemplu, 70 % în euro și 30 % în dolari americani, componentele relevante ale emisiunii trebuie raportate separat, dacă este posibil, în funcție de moneda în care sunt exprimate. Prin urmare, în exemplul dat, 70 % din emisiune trebuie raportat ca emisiuni în euro/monedă națională ([13]) și 30 % ca emisiuni în alte monede. Atunci când nu este posibilă identificarea separată a componentelor valutare ale unei emisiuni, defalcarea efectivă operată de țara raportoare trebuie indicată în notele explicative naționale.

7. **Momentul înregistrării emisiunii**

O emisiune se consideră efectuată în momentul în care emitentul primește plata și nu atunci când sindicatul își asumă angajamentul.

8. **Reconcilierea stocurilor și fluxurilor**

BCN trebuie să furnizeze informații cu privire la solduri, emisiuni brute, răscumpărări și emisiuni nete de titluri de natura datoriei pe termen scurt și pe termen lung și cu privire la acțiunile cotate.

([13]) Blocul A pentru BCN și Blocul B pentru BRI.

Tabelul de mai jos ilustrează legătura dintre stocuri (respectiv solduri) și fluxuri (respectiv emisiuni brute, răscumpărări și emisiuni nete). În practică, legătura este mai complexă datorită variațiilor în evaluarea prețului și cursului de schimb, dobânzii reinvestite (respectiv acumulate), reclasificărilor, revizuirilor și altor ajustări.

(i)	Emisiuni în circulație la sfârșitul perioadei de raportare	≈	Emisiuni în circulație la sfârșitul perioadei de raportare precedente	+	Emisiuni brute în cursul perioadei de raportare	-	Răscumpărări în cursul perioadei de raportare	+ Reclasificări și alte modificări
(ii)	Emisiuni în circulație la sfârșitul perioadei de raportare	≈	Emisiuni în circulație la sfârșitul perioadei de raportare precedente	+	Emisiuni nete în cursul perioadei de raportare			+ Reclasificări și alte modificări

(a) Emisiuni brute

Emisiunile brute în cursul perioadei de raportare trebuie să includă toate emisiunile de titluri de natura datoriei și acțiuni cotate în cadrul cărora emitentul vinde valori mobiliare nou create pentru a obține numerar. Acestea privesc crearea în mod regulat de noi instrumente. Momentul încheierii unei emisiuni este definit ca momentul în care este efectuată plata; din acest motiv, înregistrarea emisiunilor trebuie să reflecte cât se poate de exact momentul plății corespunzătoare emisiunii suport.

În cazul acțiunilor cotate, emisiunile brute acoperă acțiunile nou create care sunt emise pentru obținerea de numerar de către societăți cotate pentru prima dată la bursă, inclusiv societățile nou create sau societățile private care devin societăți publice. Emisiunile brute acoperă, de asemenea, acțiunile nou create emise în schimbul numerarului în cursul privatizării societăților publice, atunci când acțiunile societății sunt cotate la bursă. Trebuie exclusă emisiunea de acțiuni gratuite ([14]). Emisiunile brute nu trebuie raportate în cazul unei listări unice a societății la bursă în cadrul căreia nu se mobilizează capital nou.

Schimbul sau transferul de valori mobiliare existente în cursul unei preluări sau al unei fuziuni nu este acoperit ([15]) în emisiunile brute sau răscumpărările raportate, cu excepția instrumentelor noi create și emise în schimbul numerarului de către o entitate rezidentă în zona euro.

Emisiunile de valori mobiliare care pot fi convertite ulterior în alte instrumente trebuie înregistrate ca emisiuni în categoria corespunzătoare instrumentului inițial; cu ocazia conversiei, acestea trebuie înregistrate ca fiind răscumpărate din această categorie de instrumente la o valoare identică, iar apoi tratate ca emisiuni brute într-o nouă categorie ([16]).

(b) Răscumpărări

Răscumpărările în cursul perioadei de raportare includ toate răscumpărările de titluri de natura datoriei și acțiuni cotate de către emitent, în cadrul cărora investitorul primește numerar în schimbul valorilor mobiliare. Răscumpărările privesc eliminarea regulată a instrumentelor. Acestea cuprind toate titlurile de natura datoriei ajunse la scadență, precum și răscumpărările anticipate. Sunt incluse și răscumpărările acțiunilor proprii de către o societate, dacă societatea fie răscumpără toate acțiunile în schimbul numerarului înainte de a-și modifica forma juridică, fie răscumpără o parte din propriile acțiuni în schimbul numerarului, iar ulterior le anulează, ducând la o reducere de capital. Răscumpărările acțiunilor proprii de către o societate nu sunt incluse în cazul în care acestea reprezintă investiții ale unei societăți în propriile sale acțiuni ([17]).

Răscumpărările nu trebuie raportate în cazul unei singure delistări de la o bursă.

(c) Emisiuni nete

Emisiunile nete reprezintă soldul tuturor emisiunilor brute efectuate minus toate răscumpărările care au avut loc în cursul perioadei de raportare.

([14]) Nu este definită ca o tranzacție financiară; a se vedea punctele 5.158 și 6.59 din SEC 2010 și punctul 5 litera (b) din secțiunea 2 din prezenta anexă.

([15]) Tranzacție pe o piață secundară care implică schimbarea deținătorului care nu este acoperită de aceste statistici.

([16]) Considerată ca două tranzacții financiare; a se vedea punctele 5.96 și 6.25 din SEC 2010 și punctul 5 litera (a) subpunctul (ii) din secțiunea 2 din prezenta anexă.

([17]) Tranzacție pe o piață secundară care implică schimbarea deținătorului care nu este acoperită de aceste statistici.

Soldurile corespunzătoare acțiunilor cotate trebuie să cuprindă valoarea de piață a tuturor acțiunilor cotate ale entităților rezidente. Din acest motiv, soldurile corespunzătoare acțiunilor cotate raportate de o țară din zona euro pot crește sau scădea ca urmare a relocării unei entități listate. Acest tratament se aplică și în cazul unei preluări sau fuziuni în cadrul căreia nu sunt create și emise instrumente în schimbul numerarului și/sau acestea nu sunt răscumpărate în schimbul numerarului și anulate. Pentru a evita dubla contabilizare sau lacunele în privința titlurilor de natura datoriei și a acțiunilor cotate în cazul relocării unui emitent într-o altă țară de rezidență, BCN relevante trebuie să coordoneze în mod bilateral momentul raportării unui astfel de eveniment.

9. **Evaluare**

Valoarea unei emisiuni de valori mobiliare cuprinde o componentă de preț și, atunci când o emisiune este exprimată într-o monedă diferită de cea în care se face raportarea, o componentă valutară.

BCN trebuie să raporteze titlurile de natura datoriei pe termen scurt la valoarea la vedere ([18]) și acțiunile cotate la valoarea de piață. În privința titlurilor de natura datoriei pe termen lung, pentru evaluare pot fi folosite diferite metode în funcție de tipul de rată a dobânzii, ceea ce determină o evaluare mixtă a totalului. De exemplu, emisiunile cu rată fixă a dobânzii și emisiunile cu rată variabilă a dobânzii sunt evaluate de obicei la valoarea la vedere, iar obligațiunile cu cupon zero la valoarea nominală. În general, valoarea relativă a obligațiunilor cu cupon zero este mică, motiv pentru care lista de coduri nu prevede o valoare determinată prin evaluare mixtă; valoarea totală a titlurilor de natura datoriei pe termen lung este raportată la valoarea la vedere. Acolo unde amploarea fenomenului este semnificativă, se folosește valoarea „Z" pentru „nespecificat". În general, oriunde există o situație în care are loc o evaluare mixtă, BCN furnizează detalii la nivel de atribut.

(a) Evaluarea prețului

Stocurile și fluxurile aferente acțiunilor cotate trebuie raportate la valoarea de piață.

Se face excepție de la înregistrarea stocurilor și fluxurilor de titluri de natura datoriei la valoarea la vedere în privința obligațiunilor cu discont mare și a celor cu cupon zero, în cazul cărora soldurile și emisiunile brute sunt înregistrate la valoarea nominală, respectiv prețul cu discont din momentul emisiunii plus dobânda acumulată, iar răscumpărările la scadență la valoarea la vedere. Valoarea nominală a soldurilor corespunzătoare obligațiunilor cu cupon zero se poate calcula după cum se arată mai jos.

$$A = E \times \left(\frac{100}{(E/P)x100} \right)^{\left(\frac{t}{T}\right)}$$

unde

A = valoarea nominală = suma plătită efectiv și dobânda acumulată

E = prețul cu discont la momentul emisiunii (suma plătită la momentul emisiunii)

P = valoarea la vedere (rambursată la scadență)

T = timpul până la scadență de la data emisiunii (în zile)

t = timpul scurs de la data emisiunii (în zile)

Pot exista anumite diferențe între procedurile de evaluare a prețului folosite în diferite țări.

Metoda de evaluare a prețului din SEC 2010, conform căreia este necesară înregistrarea fluxurilor aferente titlurilor de natura datoriei și acțiunilor la valoarea de tranzacție și a stocurilor la valoarea de piață, nu se aplică în acest context.

În cazul obligațiunilor cu discont mare și al obligațiunilor cu cupon zero, BCN raportoare trebuie să calculeze dobânda acumulată atunci când este posibil.

(b) Moneda raportării și evaluarea cursului de schimb

BCN trebuie să raporteze BCE toate datele exprimate în euro, inclusiv seriile istorice. Pentru conversia în euro a valorilor mobiliare emise de rezidenții naționali în alte monede (Blocul C) ([19]), BCN trebuie să urmeze cât se poate de îndeaproape principiile privind evaluarea cursului de schimb bazate pe SEC 2010 ([20]), astfel cum se stabilește mai jos.

([18]) Pentru mai multe informații cu privire la definiția „valorii la vedere", a „valorii de piață" și a „valorii nominale", a se vedea punctele 5.90, 7.38 și, respectiv, 7.39 din SEC 2010.

([19]) Începând cu 1 ianuarie 1999, nu este necesară evaluarea cursului de schimb pentru valorile mobiliare emise de rezidenții naționali în euro (parte din Blocul A), iar valorile mobiliare emise de rezidenții naționali în euro/monede naționale (restul din Blocul A) se convertesc în euro prin aplicarea cursurilor de schimb stabilite în mod irevocabil la 31 decembrie 1998.

([20]) A se vedea punctul 6.64 din SEC 2010.

(i) Emisiunile în circulație trebuie convertite în euro/monedă națională la cursul de schimb mediu relevant al pieței, prevalent la sfârșitul perioadei de raportare, respectiv la închiderea activității în ultima zi lucrătoare din perioada de raportare.

(ii) Emisiunile brute și răscumpărările trebuie convertite în euro/monedă națională folosind cursul de schimb mediu al pieței, prevalent în momentul plății. Dacă nu este posibilă identificarea cursului de schimb exact aplicabil în vederea conversiei, se poate folosi un curs de schimb cât se poate de apropiat de cursul mediu al pieței din momentul plății.

10. **Utilizarea consecventă a conceptelor**

Legăturile stabilite între statisticile privind emisiunile de valori mobiliare și statisticile privind bilanțul IFM au drept scop emisiunile de instrumente negociabile efectuate de către IFM. Conceptele folosite în cazul sferei de acoperire a instrumentelor și al IFM care le emit sunt consecvente, la fel și în cazul alocării de instrumente unor benzi de scadență și al defalcărilor pe monede. Există diferențe între statisticile privind emisiunile de valori mobiliare și statisticile privind bilanțul IFM în ceea ce privește principiile de evaluare (respectiv, în ceea ce privește titlurile de natura datoriei, valoarea la vedere în cazul celor dintâi și valoarea de piață în cazul celor din urmă). Cu excepția diferențelor de evaluare și a compensărilor propriilor deținere de titluri de valoare în cadrul bilanțului IFM pentru fiecare țară, soldul valorilor mobiliare emise de IFM raportate în contextul statisticilor privind emisiunile de valori mobiliare corespunde postului 11 („titluri de natura datoriei emise") din pasivul bilanțului IFM. Titlurile de natura datoriei pe termen scurt, astfel cum sunt definite în contextul statisticilor privind emisiunile de valori mobiliare, corespund titlurilor de natura datoriei emise cu scadență de până la un an. Titlurile de natura datoriei pe termen lung, astfel cum sunt definite în contextul statisticilor privind emisiunile de valori mobiliare, sunt egale cu suma titlurilor de natura datoriei emise cu scadență de peste un an și până la doi ani și a titlurilor de natura datoriei emise cu scadență de peste doi ani.

BCN trebuie să verifice sfera de acoperire a statisticilor privind emisiunile de valori mobiliare și a statisticilor privind bilanțul IFM și să indice BCE orice diferențe conceptuale. Se efectuează trei tipuri de verificări ale consecvenței pentru emisiunile efectuate de: (a) BCN în euro/monedă națională; (b) IFM, altele decât băncile centrale în euro/monedă națională; și (c) IFM, altele decât băncile centrale în alte monede. Între statisticile privind emisiunile de valori mobiliare și statisticile privind bilanțul IFM pot exista diferențe conceptuale, deoarece statisticile privind emisiunile de valori mobiliare și statisticile privind bilanțul IFM provin din sisteme naționale de raportare cu scopuri diferite.

11. **Cerințe privind datele**

Sunt așteptate declarații statistice din partea fiecărei țări pentru fiecare serie de timp aplicabilă. BCN trebuie să notifice în mod prompt BCE, în scris, cu explicații, în cazul în care un anumit post nu se aplică într-o anumită țară. BCN pot fi scutite temporar de la raportarea unei serii de timp dacă fenomenul de bază nu există. De asemenea, BCN trebuie să notifice acest eveniment sau orice alte devieri de la sistemul de raportare descris în prezenta anexă. În plus, acestea trebuie să informeze BCE atunci când sunt trimise revizuiri împreună cu explicații cu privire la natura acestor revizuiri.

Secțiunea 3: Note explicative naționale

Fiecare BCN trebuie să transmită un raport conținând descrierea datelor furnizate în contextul acestui exercițiu. Raportul trebuie să conțină tematicile descrise mai jos și să urmeze cât se poate de îndeaproape structura propusă. BCN trebuie să furnizeze informații suplimentare cu privire la situațiile în care datele raportate nu respectă prezenta orientare sau atunci când nu au furnizat datele solicitate, precum și motivele pentru aceasta. Raportul nu trebuie transmis mai târziu decât datele.

1. **Sursele datelor/sistemul de colectare a datelor:** trebuie transmise detalii cu privire la sursele datelor folosite în vederea compilării statisticilor privind emisiunea de valori mobiliare: surse administrative pentru emisiunile efectuate de administrațiile publice, raportare directă de către IFM și alte instituții, ziare, furnizori de date precum International Finance Review etc. BCN trebuie să indice dacă datele sunt colectate și stocate pentru fiecare emisiune în parte, precum și criteriile lor. În mod alternativ, BCN trebuie să indice dacă datele sunt colectate și stocate în mod nediferențiat ca valori emise de emitenți individuali în cursul perioadei de raportare, de exemplu, pentru sistemele de colectare directă a datelor. BCN trebuie să furnizeze informații privind criteriile folosite în cadrul raportării directe pentru identificarea agenților raportori și a informațiilor care trebuie transmise.

2. **Proceduri de compilare:** metoda folosită pentru compilarea datelor în cadrul acestui exercițiu trebuie descrisă pe scurt, de exemplu, agregarea informațiilor cu privire la emisiunile individuale de valori mobiliare, aranjamentele aplicabile seriilor de timp existente și dacă sunt publicate sau nu.

3. **Rezidența emitentului:** BCN trebuie să precizeze dacă este posibilă aplicarea în întregime a definiției rezidenței prevăzute de SEC 2010 (și FMI) în cadrul clasificării emisiunilor. Dacă acest lucru nu este posibil, sau este posibil doar în parte, BCN trebuie să acorde explicații complete cu privire la criteriile efectiv folosite.

4. **Defalcarea sectorială a emitenților:** BCN trebuie să indice abaterile de la clasificarea emitenților în conformitate cu defalcarea sectorială definită la secțiunea 2 punctul 2. Notele trebuie să ofere explicații cu privire la abaterile identificate și la orice zone gri.

5. **Moneda emisiunii:** dacă nu este posibilă identificarea separată a componentelor valutare ale unei emisiuni, BCN trebuie să explice abaterile de la reguli. În plus, BCN care nu pot să facă distincție în cazul tuturor valorilor mobiliare între emisiuni în moneda locală, în euro/alte monede naționale și în alte monede trebuie să descrie categoria în care au încadrat astfel de emisiuni și să indice valoarea totală a emisiunilor care nu au fost alocate în mod corespunzător pentru a indica amploarea abaterii.

6. **Clasificarea emisiunilor:** BCN trebuie să furnizeze informații cuprinzătoare cu privire la tipul de valori mobiliare acoperite de datele naționale, inclusiv termenii și condițiile lor naționale. Dacă se știe că sfera de acoperire este parțială, BCN trebuie să explice lacunele existente. În special, BCN trebuie să furnizeze informațiile de mai jos.

— Plasamente private: BCN trebuie să indice dacă sunt sau nu sunt acoperite de datele raportate.

— Acceptări bancare: dacă sunt negociabile și incluse în datele raportate corespunzătoare titlurilor de natura datoriei pe termen scurt, BCN raportoare trebuie să explice în notele explicative naționale procedurile naționale pentru înregistrarea acestor instrumente și natura lor.

— Acțiuni cotate: BCN trebuie să indice dacă acțiunile necotate sau alte participații sunt acoperite de datele raportate, cu o estimare a valorii acțiunilor necotate și/sau a altor participații pentru a indica amploarea abaterii. BCN trebuie să indice în notele explicative naționale orice lacune de care au cunoștință în sfera de acoperire a acțiunilor cotate.

7. **Analiza pe instrumente a titlurilor de natura datoriei pe termen lung:** dacă suma obligațiunilor cu rată fixă, rată variabilă și cupon zero nu corespunde totalului titlurilor de natura datoriei pe termen lung, BCN trebuie să indice tipul și valoarea titlurilor de valoare pe termen lung pentru care nu este disponibilă o astfel de defalcare.

8. **Scadența emisiunilor:** dacă nu se pot aplica în mod strict definițiile date titlurilor de natura datoriei pe termen scurt și pe termen lung, BCN trebuie să indice abaterile din cadrul datelor raportate.

9. **Răscumpărări:** BCN trebuie să menționeze modul în care deduc informațiile privind răscumpărările și dacă informațiile sunt colectate prin raportare directă sau sunt calculate în funcție de valoarea reziduală.

10. **Evaluarea prețului:** BCN trebuie să precizeze în detaliu în notele explicative naționale procedura de evaluare folosită pentru (a) titlurile de natura datoriei pe termen scurt; (b) titlurile de natura datoriei pe termen lung; (c) obligațiunile cu discont; și (d) acțiunile cotate. Trebuie explicată orice diferență de evaluare în cazul stocurilor și fluxurilor.

11. **Frecvența raportării, termenele și segmentul temporal:** BCN trebuie să precizeze măsura în care datele compilate în cadrul acestui exercițiu au fost furnizate cu respectarea cerințelor pentru utilizatori, respectiv cu un termen de cinci săptămâni pentru date lunare. Trebuie, de asemenea, indicată întinderea seriilor de timp furnizate. Trebuie raportate orice rupturi ale seriilor, de exemplu, diferențele cu privire la sfera de acoperire a valorilor mobiliare în timp.

12. **Revizuiri:** BCN trebuie să furnizeze scurte note explicative cu privire la orice revizuiri și să clarifice motivul și amploarea acestora.

13. **Sfera de acoperire estimată pe instrument emis de rezidenții naționali:** BCN trebuie să transmită estimări naționale cu privire la sfera de acoperire a titlurilor de valoare din fiecare categorie de emisiuni ale rezidenților naționali, respectiv emisiuni de titluri de valoare pe termen scurt, titluri de valoare pe termen lung și acțiuni cotate, în moneda locală, în euro/alte monede naționale, inclusiv ECU, și în alte monede, în conformitate cu tabelul de mai jos. Estimările privind „sfera de acoperire în %" trebuie să indice cota de titluri de valoare acoperite în cadrul fiecărei categorii de instrumente sub formă de procente din emisiunea totală, care trebuie raportate la clasa corespunzătoare în conformitate cu normele de raportare. La „observații" pot fi furnizate descrieri scurte. BCN trebuie să indice și orice modificări cu privire la sfera de acoperire ca urmare a aderării la uniunea monetară.

			Sfera de acoperire în %:	**Observații:**
Emisiuni în euro/monede naționale	Monedă locală	STS		
		LTS		
		QUS		
	Euro/monede naționale altele decât moneda locală inclusiv ECU	STS		
		LTS		

În alte monede		STS		
		LTS		

STS = titluri de natura datoriei pe termen scurt (short-term debt securities).

LTS = titluri de natura datoriei pe termen lung (long-term debt securities).

QUS = acțiuni cotate (listed shares).

Secțiunea 4: Cerințe aplicabile Băncii Reglementelor Internaționale

Cerințele de raportare pentru BRI urmează aceleași principii ca cele aplicabile pentru BCN prevăzute în secțiunile 1-3, cu excepția celor de mai jos:

Tabelul 4. Formularul de raportare pentru Blocul B pentru BRI

	EMITENȚI REZIDENȚI RL//EURO/MONEDE NAȚIONALE		
	Solduri	**Emisiuni brute**	**Răscumpărări**
	B1	**B2**	**B3**
9. **TITLURI DE NATURA DATORIEI PE TERMEN SCURT**			
Total	S577	S642	S707
Bancă centrală	S578	S643	S708
IFM, altele decât băncile centrale	S579	S644	S709
AIF	S580	S645	S710
Din care SVI	S581	S646	S711
Auxiliari financiari	S582	S647	S712
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S583	S648	S713
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S584	S649	S714
Societăți nefinanciare	S585	S650	S715
Administrația centrală	S586	S651	S716
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S587	S652	S717
Administrații de securitate socială	S588	S653	S718
Organizații internaționale	S589	S654	S719
10. **TITLURI DE NATURA DATORIEI PE TERMEN LUNG**			
Total	S590	S655	S720
Bancă centrală	S591	S656	S721
IFM, altele decât băncile centrale	S592	S657	S722
AIF	S593	S658	S723
Din care SVI	S594	S659	S724
Auxiliari financiari	S595	S660	S725
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S596	S661	S726
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S597	S662	S727
Societăți nefinanciare	S598	S663	S728
Administrația centrală	S599	S664	S729

Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S600	S665	S730
Administrații de securitate socială	S601	S666	S731
Organizații internaționale	S602	S667	S732
10.1 **din care emisiuni cu rată fixă:**			
Total	S603	S668	S733
Bancă centrală	S604	S669	S734
IFM, altele decât băncile centrale	S605	S670	S735
AIF	S606	S671	S736
Din care SVI	S607	S672	S737
Auxiliari financiari	S608	S673	S738
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S609	S674	S739
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S610	S675	S740
Societăți nefinanciare	S611	S676	S741
Administrația centrală	S612	S677	S742
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S613	S678	S743
Administrații de securitate socială	S614	S679	S744
Organizații internaționale	S615	S680	S745
10.2 **din care emisiuni cu rată variabilă:**			
Total	S616	S681	S746
Bancă centrală	S617	S682	S747
IFM, altele decât băncile centrale	S618	S683	S748
AIF	S619	S684	S749
Din care SVI	S620	S685	S750
Auxiliari financiari	S621	S686	S751
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S622	S687	S752
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S623	S688	S753
Societăți nefinanciare	S624	S689	S754
Administrația centrală	S625	S690	S755
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S626	S691	S756
Administrații de securitate socială	S627	S692	S757
Organizații internaționale	S628	S693	S758
10.3 **din care obligațiuni cu cupon zero:**			
Total	S629	S694	S759
Bancă centrală	S630	S695	S760
IFM, altele decât băncile centrale	S631	S696	S761

AIF	S632	S697	S762
Din care SVI	S633	S698	S763
Auxiliari financiari	S634	S699	S764
Instituții financiare captive și alte entități creditoare	S635	S700	S765
Societăți de asigurare și fonduri de pensii	S636	S701	S766
Societăți nefinanciare	S637	S702	S767
Administrația centrală	S638	S703	S768
Administrațiile statelor federale și administrațiile locale	S639	S704	S769
Administrații de securitate socială	S640	S705	S770
Organizații internaționale	S641	S706	S771

Scadența emisiunilor

În ceea ce privește scadența, BRI consideră toate efectele comerciale în euro și alte euronote create în cadrul unui program pe termen scurt drept instrumente pe termen scurt, și toate instrumentele emise în baza unei documentații pe termen lung drept instrumente pe termen lung, indiferent de scadența lor inițială.

Defalcarea sectorială a emitenților

BRI respectă corelările dintre defalcarea sectorială a emitenților disponibilă în baza de date a BRI și defalcările solicitate în formularele de raportare, după cum se arată în următorul tabel.

Defalcare sectorială din baza de date a BRI		**Clasificare din formularele de raportare**
Bancă centrală	→	Bancă centrală
Bănci comerciale	→	IFM
AIF	→	AIF
Administrația centrală	→	Administrația centrală
Alte administrații publice Agenții de stat	→	Administrațiile statelor federale și administrațiile locale
Societăți	→	Societăți nefinanciare
Instituții internaționale	→	Instituții internaționale (RL)

Clasificarea emisiunilor

Următoarele instrumente conținute în baza de date a BRI sunt clasificate ca titluri de natura datoriei în cadrul statisticilor privind emisiunile de valori mobiliare:

— certificate de depozit,

— efectele de comerț,

— bonurile de trezorerie,

— obligațiunile,

— efectele de comerț în euro,

— obligațiunile pe termen mediu,

— alte efecte pe termen scurt.

Evaluare

Actualele norme de evaluare ale BRI prevăd valoarea nominală pentru titlurile de natura datoriei și prețul de emisiune pentru acțiunile cotate.

BRI raportează BCE toate emisiunile în euro/monede naționale (Blocul B) efectuate de rezidenții din RL, în dolari SUA, folosind cursul de schimb de la sfârșitul perioadei pentru valorile în circulație și cursul de schimb mediu al perioadei respective pentru emisiuni și răscumpărări. BCE convertește toate datele în euro folosind același principiu aplicat inițial de BRI. Pentru perioadele anterioare datei de 1 ianuarie 1999 trebuie folosit ca substitut cursul de schimb între ECU și dolarul SUA.

GLOSAR

Acțiuni cotate, denumite și acțiuni listate, cu excluderea acțiunilor/unităților fondurilor de investiții (Listed shares, also referred to as quoted shares, excluding investment fund's shares/units) sunt participații cotate la o bursă. O astfel de bursă poate fi o bursă recunoscută sau orice altă formă de piață secundară. Acțiunile cotate sunt numite și acțiuni listate. Existența prețurilor cotate ale acțiunilor cotate pe o bursă înseamnă că prețurile de piață curente sunt, de regulă, imediat disponibile.

Acțiuni de capital emise de societăți cu răspundere limitată (Capital shares issued by limited liability companies) sunt valori mobiliare care acordă deținătorilor lor statutul de proprietari în comun și îi îndreptățesc la o parte din profiturile totale distribuite, precum și din activele nete în caz de lichidare.

Acțiuni de dividend emise de societăți cu răspundere limitată (Dividend shares issued by limited liability companies) sunt valori mobiliare care, în funcție de țara și circumstanțele în care sunt create, poartă denumiri variate, precum acțiuni ale fondatorilor, acțiuni purtătoare de profit, acțiuni purtătoare de dividend, etc. Aceste valori mobiliare: (a) nu fac parte din capitalul social; și (b) nu acordă deținătorilor statutul de proprietari în comun în sens strict. Totuși, acestea îndreptățesc deținătorii la o proporție din profiturile rămase după plata dividendelor aferente capitalului social și la o fracțiune din surplusurile rămase în urma lichidării.

Acțiuni necotate, cu excluderea acțiunilor la fondurile de investiții (Unlisted shares, excluding investment fund shares)

Acțiuni răscumpărate la societățile cu răspundere limitată (Redeemed shares in limited liability companies)

sunt titluri de valoare de tip participație care nu sunt cotate la o bursă.

sunt acțiuni pentru care capitalul aferent a fost rambursat, dar care sunt reținute de titularii care continuă să fie proprietari în comun și să fie îndreptățiți la o parte din profiturile rămase după plata dividendelor aferente restului de capital social, precum și la o parte din orice surplus care ar putea rămâne în urma lichidării.

Administrația centrală (Central government) cuprinde organismele administrației de stat și alte organisme centrale a căror competență se întinde pe întreg teritoriul economic, cu excepția administrațiilor de securitate socială (SEC 2010, punctul 2.114).

Administrații publice (General government) cuprind unitățile instituționale care sunt producători nonpiață și a căror producție este destinată consumului individual și colectiv și care sunt finanțate din contribuțiile obligatorii vărsate de unitățile aparținând altor sectoare, și unitățile instituționale a căror activitate principală constă în efectuarea de operații de redistribuire a veniturilor și a avuției naționale (SEC 2010, punctele 2.111-2.113). Administrațiile publice includ administrația centrală, administrațiile statelor federale, administrațiile locale și administrațiile de securitate socială (SEC 2010, punctele 2.114-2.116).

Administrațiile de securitate socială (Social security funds) sunt unitățile instituționale centrale, ale statelor federale și locale a căror activitate principală constă în a furniza prestații sociale și care îndeplinesc următoarele două criterii: (a) anumite grupuri ale populației sunt obligate să participe la sistem sau să verse cotizații în virtutea unor acte cu putere de lege sau norme administrative; și (b) independent de rolul pe care ele îl îndeplinesc în calitate de organisme tutelare sau în calitate de angajatori, administrațiile publice sunt responsabile de gestionarea acestor instituții în ceea ce privește fixarea sau aprobarea cotizațiilor și a prestațiilor (punctul 2.117 din SEC 2010).

Administrațiile statelor federale și administrațiile locale (State and local government): administrațiile statelor federale reprezintă acele tipuri de administrații publice care sunt unități instituționale distincte și exercită anumite funcții de administrație, cu excepția administrațiilor de securitate socială, la un nivel inferior celui al administrației centrale și superior celui al unităților instituționale publice locale. Administrațiile locale reprezintă tipurile de administrații publice a căror competență se întinde numai pe o subdiviziune locală din teritoriul economic, cu excepția agențiilor locale ale administrațiilor de securitate socială (SEC 2010, punctele 2.115-2.116).

Alte participații (Other equity) cuprind toate tranzacțiile cu alte participații care nu sunt acoperite de acțiunile cotate și necotate.

Alți intermediari financiari (AIF), exclusiv societățile de asigurare și fondurile de pensii [Other financial intermediaries, except insurance corporations and pension funds (OFIs)] sunt societăți și cvasisocietăți financiare a căror activitate principală constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară prin subscrierea de angajamente provenind de la unități instituționale sub alte forme decât bani, depozite (sau substitute apropiate pentru depozite), acțiuni/unități ale fondurilor de investiții sau angajamente legate de domeniul asigurărilor, pensii și sisteme standardizate de garantare (SEC 2010, punctele 2.86-2.94).

Auxiliari financiari (Financial auxiliaries) constau în toate societățile și cvasisocietățile financiare a căror funcție principală constă în exercitarea de activități strâns legate de intermedierea financiară, fără a fi, ele însele, intermediari financiari. Sediile sociale ale căror filiale sunt, toate sau în marea lor majoritate, societăți financiare sunt, de asemenea, auxiliari financiari (SEC 2010, punctele 2.95-2.97).

Bancă centrală (Central bank) este o societate și cvasisocietate financiară a cărei funcție principală constă în emiterea de monedă, în menținerea valorii interne și externe a monedei și în administrarea unei părți sau a totalității rezervelor internaționale ale țării.

Emisiune de acțiuni gratuite (Issue of bonus shares) este acordarea de noi acțiuni acționarilor proporțional cu deținerile lor curente.

Emisiuni cu rată fixă (Fixed rate issues) includ toate emisiunile pentru care plata cupoanelor, bazată pe rata cuponului principalului valorii mobiliare, nu se modifică pe parcursul vieții emisiunii.

Emisiuni cu rată variabilă (Variable rate issues) includ toate emisiunile cu plată de cupoane în cadrul cărora cuponul sau principalul este restabilit periodic prin referință la o rată a dobânzii independentă sau la un indice.

Emisiuni de acțiuni divizate (Split share issues) sunt emisiuni de acțiuni în cadrul cărora o societate sau cvasi-societate mărește numărul de acțiuni într-o anumită proporție sau cu un multiplu.

Emitenți de valori mobiliare (Issuers of securities) sunt societățile și cvasi-societățile a căror activitate constă din emisiunea de valori mobiliare și cărora le revine o obligație juridică în raport cu purtătorii acestor instrumente în conformitate cu condițiile de emisiune.

Emitenți nerezidenți (Non-resident issuers) cuprind unități care: (a) sunt situate pe teritoriul economic al țării raportoare, dar care nu desfășoară și nu intenționează să desfășoare activități economice sau să efectueze tranzacții pe teritoriul țării raportoare pe parcursul unei perioade de un an sau mai mult; sau (b) sunt situate în afara teritoriului economic al țării raportoare.

Euro obligațiuni (Euro bonds) sunt obligațiuni plasate simultan pe piețele a cel puțin două țări și exprimate într-o monedă care nu trebuie să fie a vreuneia dintre ele, de obicei prin intermediul unui sindicat internațional format din societăți financiare provenind din mai multe țări.

Filialele (**Subsidiaries**) sunt entități constituite separat al căror capital social este deținut în majoritate sau în totalitate de altă entitate.

Fonduri de pensii (Pension funds) sunt societăți și cvasisocietăți financiare a căror funcție principală constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară rezultate din mutualizarea riscurilor sociale și necesităților persoanelor asigurate (asigurări sociale). Fondurile de pensii, în calitate de sisteme de asigurări sociale, asigură venituri după pensionare și, adesea, indemnizații în caz de deces sau handicap (SEC 2010, punctele 2.105-2.110).

Gospodăriile populației (Households) cuprind persoane fizice sau grupuri de persoane fizice atât în calitate de consumatori, cât și de întreprinzători, producători de bunuri de piață și de servicii financiare și nefinanciare de piață (producători de piață), cu condiția ca producția de bunuri și servicii să nu fie realizată de unități distincte tratate drept cvasisocietăți. Acest sector include, de asemenea, persoanele fizice sau grupurile de persoane fizice în calitate de producători de bunuri și servicii nefinanciare exclusiv pentru consum final propriu (SEC 2010, punctele 2.118-2.128).

Instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (IFSLSGP) [Non-profit institutions serving households (NPISHs)] reprezintă instituțiile fără scop lucrativ dotate cu personalitate juridică care deservesc gospodăriile populației și care sunt producători nonpiață privați. Resursele lor principale sunt cotizații voluntare, în bani sau în natură, efectuate de gospodăriile populației în calitate de consumatori, din vărsămintele provenite de la administrațiile publice și din veniturile din proprietate (SEC 2010, punctele 2.129 și 2.130).

Instituții financiare captive și alte entități creditoare (Captive financial institutions and money lenders) sunt societăți și cvasisocietăți financiare care nu sunt implicate nici în activități de intermediere financiară, nici în furnizarea de servicii financiare auxiliare și ale căror active sau pasive nu sunt, în marea lor majoritate, tranzacționate pe piețele libere. Acest subsector cuprinde societățile holding care dețin cote de control în capitalul unui grup de societăți filiale și a căror activitate principală constă în calitatea de proprietare ale grupului, fără a furniza niciun alt serviciu întreprinderilor în care este deținut capitalul, respectiv acestea nu administrează și nici nu gestionează alte unități (SEC 2010, punctele 2.98 și 2.99).

Instituții financiare monetare (IFM), altele decât băncile centrale [Monetary financial institutions (MFIs) other than central banks] sunt definite la articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33).

Instituții internaționale (International institutions) cuprind organizații supranaționale și internaționale, precum Banca Europeană de Investiții, FMI și Banca Mondială.

Obligațiuni cu cupon zero (Zero coupon bonds) includ toate emisiunile fără plăți de cupoane. În mod obișnuit, astfel de obligațiuni sunt emise cu discont și sunt răscumpărate la valoarea nominală. Se includ, de asemenea, obligațiunile emise la valoare nominală și răscumpărate cu primă, de exemplu, obligațiunile a căror valoare de răscumpărare este legată de un curs de schimb sau un indice. Majoritatea disconturilor sau primelor reprezintă echivalentul dobânzii acumulate pe parcursul vieții obligațiunii.

Obligațiuni emise în mod privat (Privately issued bonds) sunt obligațiuni limitate prin acorduri bilaterale la anumiți investitori, dacă obligațiunile sunt transferabile, cel puțin potențial.

Obligațiuni globale (Global bonds) sunt obligațiuni emise simultan pe piața internă și pe piața euro.

Obligațiuni subordonate, deseori denumite datorie subordonată (Subordinated bonds, often referred to as subordinated debt) conferă o creanță subsidiară asupra instituției emitente, care poate fi exercitată numai după satisfacerea tuturor celorlalte creanțe care au un grad de prioritate mai înalt (de exemplu, depozite/credite sau titluri de natura datoriei cu rang prioritar), ceea ce în anumite situații le poate conferi unele dintre caracteristicile „acțiunilor și ale altor participații".

Plasamente private (Private placements) se referă la vânzarea unei emisiuni de titluri de valoare de tip participație către un cumpărător unic sau un număr limitat de cumpărători fără o ofertă publică.

Rezidența emitentului (Residency of issuer): unitatea emitentă este definită ca rezident al țării raportoare atunci când centrul său de interes economic este situat pe teritoriul economic al țării raportoare, respectiv dacă desfășoară activități economice pe acest teritoriu pe o perioadă relativ lungă (un an sau mai mult).

Securitizare (Securitisation) este definită la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1075/2013 (BCE/2013/40).

Societăți de asigurare (Insurance corporations) sunt societăți și cvasisocietăți financiare a căror funcție principală constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară rezultate din mutualizarea riscurilor, în principal sub formă de asigurări directe sau reasigurări (SEC 2010, punctele 2.100-2.104).

Societăți nefinanciare (Non-financial corporations) sunt unități instituționale dotate cu personalitate juridică, care sunt producători de piață și a căror activitate principală constă în producerea de bunuri și servicii nefinanciare. Acest sector include și cvasisocietățile nefinanciare (punctele 2.45-2.54 din SEC 2010)

Societăți vehicul investițional angajate în tranzacții de securitizare (SVI) [Financial vehicle corporations engaged in securitisation transactions (FVCs)] sunt definite la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1075/2013 (BCE/2013/40).

Titluri de natura datoriei (Debt securities) sunt instrumente financiare negociabile care servesc drept dovadă a existenței datoriei, care sunt tranzacționate de obicei pe piețele secundare sau care pot fi compensate pe piață, și care nu conferă deținătorului niciun drept de proprietate asupra instituției emitente.

Titluri de natura datoriei pe termen lung (Long-term debt securities) cuprind toate emisiunile de titluri de natura datoriei cu o scadență inițială pe termen lung mai mare de un an; titlurile de valoare pe termen lung sunt emise în general cu cupoane.

Titluri de natura datoriei pe termen scurt (Short-term debt securities) reprezintă toate emisiunile de titluri de natura datoriei având o scadență inițială pe termen scurt de un an sau mai puțin; titlurile de valoare pe termen scurt sunt emise în general cu discont. Această subpoziție nu include valorile mobiliare a căror negociabilitate, deși posibilă în teorie, este foarte redusă în practică.

Unități rezidente fictive (Notional resident units) sunt definite ca: (a) acele părți ale unităților nerezidente al căror centru de interes economic predominant (ceea ce, de obicei, înseamnă că realizează tranzacții economice timp de un an sau mai mulți ani) este situat pe teritoriul economic al țării; (b) unități nerezidente, în calitate de proprietari de terenuri sau clădiri pe teritoriul economic al țării, dar numai pentru tranzacții care au ca obiect aceste terenuri sau clădiri.